

Túrabejárási Kőszegi kirándulás 2013/05/04-05

Első nap

Szinte percre pontosan a 6:30-as gyülekező után elindultunk Mercedes kisbuszunkkal.

Első megállóhelyünk a tatabányai Turul szobor (Tatabánya jelképe – szép kilátással a városra) és az egykor ősemberek lakta Szelim barlang volt. Kicsit vacogva a korareggeli hűvösben eltűnődünk, hogy az ősemberek mit érezhettek állatbőr ruháikban a hidegben.

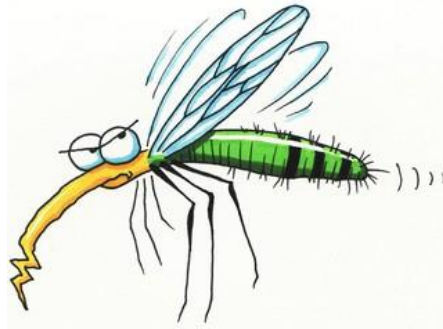

Következő megállóhely a csornai benzinkút és a közelben lévő cukrászda lett – előkészülve a nap további részére, megemelt kalória bevittel.

Kőszegre érve meg sem álltunk a Koronaőrző bunkerig. Tiszteletünkre ugyan a képen látható koronaórség nem jelent meg – de érdekes volt beszélgetni az egykor koronánkat őrző, sok éve megürült ládához.

Kiéhezett szúnyogcsapatok támadása közben másztuk meg a Kálvária-dombot – a 14 stáció mellett.

Utunk következő állomásai az Óház-tető majd a Hétforrás voltak, ahol tudtunk választani – ki melyik vezér nevével jelzett forrásból szeretne felüdülni. A csapat néhány lelkes tagjának társadalmi munkában sikerült a forrástó kiömlését kitakarítva biztosítani a szabad lefolyást.

Innen már szállásunkra mentünk – a dr. Nagy László Egységes Gyógypedagógiai Módszertani Intézmény kollégiumába buszoztunk – csak átmeneti lakóként.

Esti program vacsora a megriadt pincérrel + városnézés + némi helyi szőlőlé-kóstolás.

Második nap

Ismét pontos indulással a cáki műemlék pincesorig mentünk.

Érdekes volt a többszáz éves klíma nélkül is klimatizált borházakban bogarászni. Sajnos a filoxéra a szőlőket már kipusztította, de van elég lelkesedés a műemlék együttes életben tartására. Ahogy vezetőnk mondta – bár a nyugati határszélen vagyunk – a kerítés itt sincs kolbászból.

Következett a Szent Vid kápolna – amely helyén egykor vár állott – most tényleg csak kis kőhalom, és a Hörmann forrás (nevét az egykori kőszegi várnagyról kapta)

Majd jött a tanösvény Írott-kő-kilátóig egyben az osztrák határig. Az eső pár percig próbálkozott, de végül feladta.

Az ember méretű
bazaltbomba

Ezután megmáztuk a Margit-kilátót és átutaztunk Lékára (Lockenhaus).

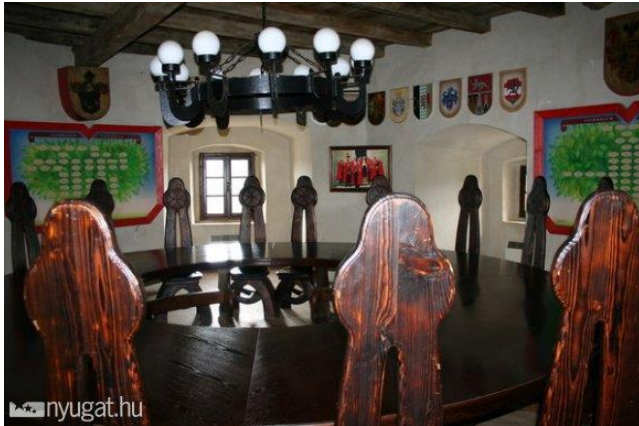
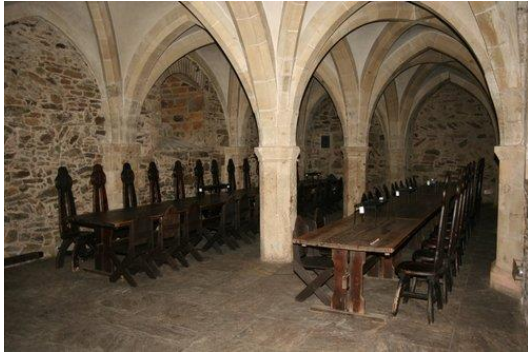

Rövid séta után következett a vár. Itt már valamennyien elég kimerültek voltunk ahhoz, hogy nevetőgörcsöt kapjunk bármin. Ezt megalapozta kissé túl lelkes túravezetőnk is, a keresztes lovagokról és a denevérekről tartott „kis” előadásával.

Maga a vár tényleg szép volt, rengeteget költöttek helyreállítására az elmúlt évtizedekben.

Láttunk középkori konyhát (sosem tudjuk meg, mire használták azokat a kovácsoltvas sütőlapokat), borozót, kápolnát, tárgyalótermet (itt erősíthettünk az óriásoknak szánt faragott székekkel), denevéres játszósobát és persze szép volt a kilátás is.

Útban hazafelé következett a megmértetés – a 13+1 totóval az elmúlt 2 napon hallottakról – amit több-kevesebb sikerrel megoldottunk.

Csoki-alma jutalom nélkül senki sem hagyta el a buszt.

Túraszervezőnk Fehér Ági – mindent elkövetett a tartalmas, érdekes 2 napért. Köszönjük!